

omtaler det Hele som Noget, der er fæst saaledes og ikke kan blive anderledes, at Regjeringen maaskee har feilet eller noget Saadant, men at den dog har maattet bøie sig for Nødvendigheden af den europæiske Politikk, eller hvad de kalde det (Latter). Der er talt om truende Krigshære, der er talt om diplomatiske Forhandlingerr, men jeg kan ikke indsee, at Saadant skulde bøie Regjeringens Villie fra at gennemføre Danmarks Ret, da den tilslige kan stole paa hele Folket; det kan jo være Noget, som Diplomatene fra Udlandet eller Stormagterne slet ikke have meent med (Latter). Det synes mig altsaa, at den ærede Rigsdagsmand, som har indbragt Adressen, har stillet det Hele paa en underlig Maade; jeg troede den første Gang, jeg læste den, at Adressen var temmelig god, skjøndt jeg jo nok saae, at der var en meget sleben og elastisk Stil i det Hele, som jeg ikke kunde fatte, men jeg fandt dog, at der var udtrykt Noget i den, som gav Regjeringen et Mistillidsvotum, og af den Grund alene glædede jeg mig, ikke alene paa mine egne Begne, men ogsaa paa Rigsdagens, fordi jeg fandt, at et Mistillidsvotum var udtrykt af hele Folkethinget, som jeg troede vilde gaae ind herpaa, men som jeg nu hører vistnok ei er at vente (So! So!). Jeg synes ikke, det fremgaaer af enkelte af de Taler, vi have hørt (Latter); man synes ikke, at denne Mistillid bør vises Regjeringen, thi man har sagt: at man skal give Tid, at der endnu kan være Noget, man kan vente af den; men vi have ventet, og blevet ved at vente, og man kan jo endnu vente et Aar og 10 Aar, men det bliver det Samme, naar Regjeringen maa raade, saa jeg troer ei den Tid vil komme for Ministeriet, dersom der ikke gøres et kraftigt Skridt paa en eller anden Maade enten ved denne eller en anden, jeg kunde ønske en stærkere, Adresse til Kongen. Jeg for mit Bedkommende agter at stemme for, at Adressen kommer til videre Behandling og bliver antagen; i modsat Fald vilde jeg hellere, at denne Sag ikke gik videre end til denne Behandling, for ikke at spille Tid uden Nytte, som man, naar man kun her vilde behandle den løselig, for at tilkjendegive Et og Andet, som just ei ulde være et Mistillidsvotum, jo gjorde, og

som Ministeriet ei brød sig om, men naar Rigsdagen vil gaae ind paa Adressen, og vil, at Regjeringen skal have et Mistillidsvotum, indtil den følger en Politikk, som man med Sikkerhed kan see vil betrygge Danmarks Grændser og Elessvigs constitutionelle Forbindelse med Danmark, saa skal jeg med Glæde stemme for, at Adressen bliver fremmet til videre Behandling, men vil man ikke det, men kun føre et glimrende Ordspil uden at handle eller bringe Regjeringen til at ordne vore Forhold saaledes, at Danmarks Sikkerhed befastes, da var det vistnok bedst, at man lod Sagen falde strax; men da jeg nu hører, at det dog er Manges Ønske, at Regjeringen ved Adressen skal have et Mistillidsvotum, skal jeg med Glæde stemme for Adressens Fremme.

Grundtvig: Der har sikkert været Meget i hvad den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn's 5te District (David) for lidt siden talte, men jeg kunde kun høre meget lidt deraf og han lider ikke, man kommer ham for nær (stærk Latter). I Henseende til Adressen, som er det Foreliggende, saa skal jeg stemme ligesom den ærede Rigsdagsmand for Nykjøbing, at den gaaer over til anden Behandling, og naar den Tid kommer, da vil jeg ogsaa stemme for, at der kommer et Udvalg, skjøndt jeg skulde helst see, at det blev de samme Mænd, som have foreslaaet den. Det, som har fundet meest Modsigelse herinde, og som vel ogsaa er det mindst Begrundede, det er forresten ogsaa det, som jeg anseer for at kunne være bedre udenfor den, end inde i den; det er nemlig den Sætning, som synes at være indstødt, det, som begynder med „umiddelbar for den allerhøieste Kundgjørelse“, eller det om de Mænd, der gik sidst ud, og hvis Tab ikke er erstattet, men bestandig er bleven mere og mere føleligt (Hør!). Jeg mener nemlig, at jeg ikke var istand til at danne mig nogen klar Forestilling om, hvad det egentlig var for Mænd, og dersom der meentes dem, der nys udtraadte af Ministeriet, da vilde ialtsald jeg aldrig kunne forsoare at sige som min Mening, at, om de enten vare bleven i Ministeriet eller de kom igjen ind i Ministeriet, det vilde være mig den mindste Borgen for, at der fulgtes en bedre Politikk. Naar der imidlertid gjentagne Gange